

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Det medfødte og det gjenfødte Menneskeliv

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 199. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1857_1196-txt-shoot-idm213/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Livet i Guds Billede, at der er ikke Gran eller Spire tilbage af den medfødte Herlighed og af det medfødte Forhold mellem Gud og Menneske, saa at om det seldne Menneske gjaelder alt hvad de mahomedanske Theologer paastaar om Mennesket i det hele, og saavel hele Aabenbarings-Historien, som hele Gienløsnings-Værket bliver da en Række af Umueligheder, der alle skal overvindes med det døde og magtesløse Skriftsprog, at hvad der er umueligt for Mennesker, det er mueligt for Gud.

Jeg kalder dette Skriftsprog dødt og magtesløst, fordi det ene er i sin døde og magtesløse Bogstavelighed, at det kan synes tjenligt til at overvinde alle Slags Umueligheder, thi jaafnart dette Herrens Ord bliver Mand og Liv for os, da seer vi strax, at hvad dette Ord gjaelder, og hvad det baade kan og vil tilintetgjøre, det er kun de egentlige Umueligheder (adynata), som kun er Umueligheder, hvor Umagten sattes, men at det paa ingen Maade gjaelder, eller kan og vil tilintetgjøre de uegentlig jaakaldte Umueligheder, som vi hellere skulde kalde Ugierligheder eller Ufigeligheder, hvad nemlig hverken Guder eller Mennesker kan gjøre, uden aabenbar at stride imod sig selv, eller kan sige, uden klarlig at modsig sig selv; thi vilde man paastaar, at ogsaa i denne Henseende var alt det for Mennesker umuelige dog mueligt for Gud, da var det en Guds-Respektelse og en Sandheds-Fjernagtelse, hvorimod Guds-Røsten og Sandheds-Bevidsgheden i os, som er „Samvittigheden“ maatte opvære sig, da Ordet i vor Mund og i vort Hjerte derved aabenbar sta-

